

ROK-A niedziela po zesłaniu ducha świętego uroczystość najświętszej trójcy

J 3, 16-18

Jezus powiedział do Nikodema: „Tak Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony. Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego”.

1 Trójca Święta wzorem wspólnoty

Niedziela po Zesłaniu Ducha Świętego jest obchodzona jako Niedziela Trójcy Świętej. W tej tajemnicy objawia się Bóg jako wspólnota osób: Bóg Ojciec, Bóg Syn, Bóg Duch Święty. Ta wspólnota osób wychodzi naprzeciw człowiekowi, udziela się mu. Poszczególne osoby Trójcy Świętej prezentują się człowiekowi i światu w różnych funkcjach. Pierwsza Boska osoba ukazywana jest człowiekowi jako Bóg Ojciec, do którego modlimy się tak, jak nas nauczył Jezus Chrystus: *Ojcze nasz, któryś jest w niebie*. Modlimy się do Ojca, którego wyznajemy jako Stwórcy nieba i ziemi, dwóch domów: domu niewidzialnego - nieba i widzialnego - ziemi, świata materialnego. Pierwszy dom, niewidzialny, przeznaczony dla istot duchowych, drugi dom, widzialny - dla istot cielesnych, duchowo-cielesnych, ludzi. Nie myśmy stworzyli ten dom widzialny, w którym żyjemy. Możemy go tylko w części kształtować, przekształcać, ale nie mamy nad nim absolutnej władzy. Nie mamy też absolutnej władzy nad sobą. Psalmista woła: *Pańska jest ziemia i wszystko, co ją napelnia, krąg ziemi i jego mieszkańcy*. Całemu stworzeniu powinniśmy oddawać szacunek i wdzięczność Stwórcy. Nie powinniśmy niszczyć ziemi ani różnych przejawów życia. Widziałem kiedyś na globusie świecące się litery E. Można było przeczytać: *ekologia*. Ale i *etyka*, czyli nakazy moralne względem wszelkiego stworzenia. Nieustannie winniśmy Bogu dziękować za ten piękny świat, za te piękne dwa domy - niebo i ziemię.

Bóg tak umiłował świat, ten nasz widzialny dom, a w nim i człowieka, że posłał swojego Syna, by na tym świecie zamieszkał. To On przyszedł nam opowiedzieć o swoim Ojcu, który jest w niebie. Przyszedł powiedzieć, jaką drogą powinniśmy kroczyć, jaką prawdą, jakimi przykazaniami się kierować, aby osiągnąć dom Ojca niebieskiego. To On ukazał, jak może zostać pokonana śmierć. A więc nasza droga wiedzie przez prób śmierci do domu Ojca niebieskiego. To dzieło Jezusa Chrystusa, Syna Bożego drugiej osoby Trójcy Przenajświętszej.

Jezus Chrystus, odchodząc z tej ziemi, obiecał zesłać swojego Ducha, Ducha Świętego, który teraz w świecie jest kontynuatorem historycznej obecności Jezusa Chrystusa. Od zesłania Ducha Świętego na apostołów w wieczniku On jest wciąż w Kościele. To On uświęca poszczególnych ludzi i cały Kościół. Wzywamy Jego mocy i pomocy uświęcającej, wołając: *Przybądź, Duchu*. Wzywamy Go w czasie chrztu, wzywamy przy udzielaniu sakramentu bierzmowania, wzywamy w czasie Eucharystii, aby uświęcił chleb i wino, by stały się ciałem i krwią Chrystusa. Wzywamy Jego mocy, udzielając sakramentu kapłaństwa, wzywamy Go podczas zawierania sakramentu małżeństwa, przy udzielaniu sakramentalnego rozgrzeszenia, a także przy sprawowaniu sakramentu namaszczenia chorych.

Oddając w Niedzielę Najświętszej Trójcy cześć Bogu Ojcu, i Synowi, i Duchowi Świętemu prosimy, aby Trójca Święta była dla nas wzorem budowania wspólnoty z Bogiem i z drugim człowiekiem. Abyśmy za Jej wzorem udzielali się Bogu oraz braciom i siostram.